

Gençliğin devrimci eyleminin birliği için

MARKSİST YÖNTEM ÜZERİNE

TÜSTAV

DEVRİMCİ GENÇLİK YAYINLARI 1

TÜSTAV

GENÇLİĞİN DEVRİMCİ EYLEMİNİN
BİRLİĞİ İÇİN

MARKSİST YÖNTEM ÜZERİNE

TÜSTAV

Devrimci gençlik
Yayınları : 1

TÜSTAV

ÇARK Matbaası / Ankara 1978

ÖNSÖZ :

Yayımına başladığımız bu broşürlerde Türkiye'de gençlik mücadelesini nasıl değerlendirilmesi gerektiği konusuna, günümüzdeki gençlik hareketlerinin ana sorunlarına, mücadele ve örgütlenme anlayışına bir çözüm getirmeye, günümüz pratiğine ışık tutmaya çalışacağız. Gençlik sorunu devrimci hareketin politik iktidar mücadelesinde tali bir sorundur, ve bu sorun genel devrim anlayışının (emperyalizm ve sınıflar tahlilinin, ittifaklar sorununun, mücadele ve örgütlenme anlayışının, çalışma tarzının) bir ürünü olmak, ondan kaynaklanmak zorundadır. Bizde bu konulardaki görüşlerimiz ışığında gençlik hareketlerini değerlendireceğimizden gençlik konusunda tali görünen bazı konular hakkındaki görüşlerimizi de dile getirdik.

Türkiye solunun özel yapısı nedeni ile gençlik hareketleri ona yaklaşış daha bir önem

kazanmıştır. Farklı birçok siyasi yoğunluğun gençlik içinde var oluşu ve bu kesimdeki mücadelelerini yoğunlaştırmaları, gövdelerinin ağırlıkla bu kesim içinde oluşu, bizi sorunlara yaklaşırken daha dikkatli olmaya itiyor. Temel görev saydığımız gençlik hareketinin ve onun örgütlenmesinin birliğinin ancak sıhhatli bir ideolojik çözümlemeyle mümkün olacağı inancındayız. Bu anlayışla ilk olarak en büyük eksiklik olarak gördüğümüz, (genel ideolojik yetersizliğin bir ürünü olan) sorunlara yaklaşımdaki yöntem yanlışlığının ve doğru Marksist yöntemin ne olması gerektiği konusunu işledik ikinci broşürde genel olarak mücadele ve örgütlenme anlayışı ve bunun ülkemiz şartlarında kazandığı yeni boyutları, üçüncü broşürde ülkemizin (kaba olarak) yapısının tahlilini (temel olarak emperyalizm tahliliyle) birlikte koymaya çalıştık. Bu bütünlüğün içinde, dördüncü broşürde Demokrasi mücadelesi ve kitle örgütleri konusundaki görüşlerimizi açıkladık. Gençlik nedir ve örgütlenmesi nasıl olmalıdır? Şu anda gençliğin önünde acil olarak duran sorunlar, gençlik içindeki yanlış eğilimler ve anlayışlar, nelerdir? Sorularına ise, son broşürümüzde cevap aradık. Amacımız doğru bildiğimiz yolda, belli ilkeler ışığında gençlik hareketinin toparlanmasının ve

birliğinin sağlanmasıdır. Bunun ise yoğun bir ideolojik mücadele ile mümkün olduğuna inanıyoruz. Gençlik içinde ideolojik mücadeleye önem vermek ve bunu ön plana çıkartmak zorundayız. Çünkü ciddi, ideolojik olmayan hiçbir şey sorunlarımıza çözüm getirmeyecektir. Bu broşür bu anlayışla yürüttüğümüz çalışmalardan sadece bir tanesidir. Bütün eksikleri ve yanlışlarıyla birlikte olumlu bir iş yaptığımıza inanıyoruz.

TÜSTAV

YÖNTEM ÜZERİNE

Konumuz olan gençlik hareketlerinin, onun sınıfsal karakterinin ideolojik muhtevasının Türkiye Sosyalist Hareketi içindeki yerinin sunulmasında izlenecek yöntem bizce önemli bir sorundur. Tarihi olayların sunumunda veya herhangi bir gelişimin (burada gençlik hareketlerinin) tarihi sunumunda izlenecek yöntem ne olmalıdır. Bu sunumda tek yanlılık doğmatizm, idealizm, vs. gibi burjuva düşüncesinin çeşitli akımlarının etkisinden kurtulmanın yolu nedir? Bizce geçmişe küfür eden, onu karalayan ucuz suçlamalarla geçmişe saldıran anlayışın kaynaklanış noktası (elbette ki kendi sınıfsal karakterlerinin bir yansıması olarak) doğru olmayan, yanlış bir metot kullanmasıdır. Olayların tarihi biçimde bütün ögeleriyle birlikte sunumu ancak marksist yöntem anlayışının kavramasıyla, onun doğru irdelenmesiyle olacaktır. Ko-

nunun önem kazanmasında bir diğer etken de, sosyalist hareketimizin bu gün içinde bulunduğu konumu yapısıdır. Bilindiği gibi ülkemiz solu bir yenilgi dönemi yaşamıştır (evet aslında yenilen devrim değil, Lenin'in deyişiyle küçük burjuva hayalleridir). Bu yenilgi dönemini kararlılıkla ve cesaretle karşılamasını bilemeyen ve devrim hareketine yakın bir zaferin umuduyla katılmış olan küçük burjuva unsurlar, çeşitli ihanet çizgilerinin, sapmaların batağına gömülmüş, felsefi idealizm (yeni ampriocuiuk biçiminde) boy göstermiş, geçmiş mücadele kasıtlı olarak küfürle, binbir spekülasyonla, provakasyon teorileriyle karalanmaya çalışılmıştır. Bu kampanya 60-70 yıldır ülkemiz soluna hakim olan, kaba hatlarıyla «sağ» olarak adlandırabileceğimiz çizgi tarafından da desteklenmiş ve yürütülmüştür. Bu kaos içerisinde teorinin özü kaybedilmiş, genç arkadaşlarımızın kafaları bulandırılmıştır. Yılgınlık, pasifizm, inkarcılık sol adına savunulur sloganlar olmuştur. Bu yapı kendisini küçük bir kopyası biçiminde gençlikte de aynen yansıtmıştır. Uzun bir dönem gençlik içerisinde geçmişe küfür kampanyasının engellenmesi temel mücadelemiz olmuştur. Bütün bu basitliklerin yanlış görüşlerin üstesinden gelmek ancak tutarlı bir ideo-

lojik mücadele ile mümkün olacaktır ve bunun ancak geçmişin çok sıhhatli, ciddi, tutarlı bir eleştirisiyle mümkün olacağı inancındayız. Bu Türkiye solunun temel sorunudur. Gençlik içinde bize düşen görev ise (eğer Türkiye solunun ana sorununun ideolojisini yaratmak olduğunu tesbit ediyorsak) bu kesimde de ideolojik mücadeleyi yaygınlaştırmak, bütün sorunları bu temel üzerinde çözmeye çalışmaktır. Çünkü her türden pislikler, küçük burjuva hastalıkları, iğrençlikler günümüzde kendisine ideolojik bir kılıf dahi geçirilmeye gerek görülmeden sürdürülüyor. Bize düşen zor olanı yani tüm sorunlara ciddi, tutarlı bir yaklaşımı sağlamak, gençliğe asgari Marksist-Leninist formasyon kazandırabilmektir. Konumuz olan gençlik hareketlerine de yaklaşırken (onun kendi tarihsel gelişimi içerisinde,) «sorunu» bütün yönleriyle incelemeyi ve belli yararlı, anlamlı sonuçlara ulaşabilmeyi, ancak doğru bir yöntemle çözebiliriz.

Dünü inceleyebilmek ve eleştirmek yani ondan yararlı sonuçlar çıkartabilmek ancak bu günün sıhhatli bir analiziyle mümkündür. Çünkü bugünü görüşümüz tarihe bakışımızı belirleyecektir.

Marksist tarih anlayışının bu temel dür-

tüsünü bizzat Marks'ta görürüz. O toplumsal hayatı yani gelişimin tarihini ve yapısını bugünden yani kronolojik olarak tersten başlayarak inceledi. Engels Ekonomi Politiğin Eleştirisine Katkı'ya yazdığı önsözünde «Bu yöntemle hareket noktamız ilk ilişkidir. Ve bizim için tarihi bakımdan pratik olarak mevcut olan en basit ilişkidir, yani burada, önümüzde çıkan ilk iktisadi ilişkiden hareket etmeliyiz Yöntem elde edilince ekonominin eleştirisine iki tarzda yaklaşmak mümkündür. Tarihî bakımdan yada mantık bakımından. Tarihte olduğu gibi, tarihin literatüre yansımasında gelişme, genellikle daha basit ilişkilerden daha karmaşık ilişkilere doğru ilerleme kaydeder... Tarih çok kere sıçramalarla, ve zikzaklarla ilerleme kaydeder ve onu her yerde izlemek gerekir ki bu da sadece pek önemli olmayan bir çok malzemenin ele alınmasını zorunlu kılmakla kalmaz, aynı zamanda, düşünce zincirinin de sık sık kesintiye uğramasını gerektirir... Bu durumda çalışmanın sonu gelmez... demek ki ekonominin eleştirisini incelemede biricik tarz mantıkî tarzdır. Ama bu tarz, gerçekte tarihsel yoldan başka birşey değildir. Yalnızca tarihsel biçimden ve düzen bozucu rastlantılardan, sıyrılmış olarak» (s. 38) Bu anlayışla

Marks analize kapitalist toplumla, onun üretim yapısıyla başladı. Yani varılan yerden, sonuçtan başladı. Çünkü kapitalist toplumun ilişkilerini, yapısının, kapsamını ifade eden kategoriler aynı zamanda şimdiye kadar kendileri yok olup gitmiş eski toplumsal formasyonların yapılarını ve üretim ilişkilerini de görmemizi sağlar (insan anatomisi maymun anatomisinin anahtarıdır).

Fakat bugünden düne bakış ve onu değerlendiriş belli eksiklikleri beraberinde taşır. Gelişmenin tarihi oluşu ayrı bir şeydir, ama bu gelişimin tarihi olarak sunuluşu (farklı sınıfsal yapıların ürünü olarak) çok daha farklı bir olaydır. «Gelişmenin tarihi sunuluşu denen şey bir kural olarak, son biçimin kendinden öncekileri kendine tırmanan basamaklar olarak görmesi olgusuna dayanır ve ancak çok ender, çok özgül koşullar altında kendini eleştirebildiği için... Bu eski biçimleri her zaman tek yanlı kavrar... Burjuva ekonomisi ancak, burjuva toplumunun özeleştirisi başladıktan sonra feodal, antik ve doğulu toplumları anlıyabildi», (Birikim s. 3 Marks'tan atıf-Grundrisse s. 105-106).

Marks'ın bu sözlerinden ancak bugünü eleştirisel bir gözle inceliyebilirsek, geçmişi

inceleyişte ve sunuşta tek yanlılıktan kurtulabileceğimizi anlıyoruz. Bu günün en karmaşık ilişkilerini ve yapısını inceledikten sonra, geçmişte bunu arama, kanıtlama ve bugünü değerlendirmede var olan eksiklik tamamlama, böylece sistemli bir görüşe kavuşabilme. Eğer geçmişle bugün arasındaki bu diyalektik bilgi alışverişini kaybedersek, büyük yanılgıların içine düşeriz. Birincisi bugünün kategorileriyle dünün kategorilerini biribirine karıştırmaktır, ikincisi ise bugünü nasıl değerlendiriyorsak geçmişi de öyle görmek isteyiştir. (Geçmişte MDD tespitinden kalkarak Türkiye'de feodalizm arama bu anlayışa verilebilecek en somut örnektir). Bugüne eleştirisel bir gözle bakabilmek de tek başına gelişimin tarihî sunumununda bizi doğru olmaya yönelten bir kriter olamıyor. Bu bakış bize geçmiş ve bugün hakkında doğru ipuçları verebilir. Ama bu ipuçları yarınların bize eleştirisi karşısında ne kadar tutarlı olacaktır. Böyle bir görüş bulmak mümkün müdür? Evet, diyalektik maddeci yöntemle böyle bir görüşe sahip olmak mümkündür.

«Doğa olaylarına yaklaşışı, onları anlama yöntemleri diyalektik, doğa olaylarını yo-

rumlayışı bu olayları kavrayışı, ve teorisi materyalist olduğundan bu dünya görüşü, diyalektik materyalizm adını almıştır.» (Stalin,)

Yöntem, yani metod herhangi bir Ereğe varmak için izlenen yol, yani amacı elde etmek için uygulanan araçların tümüdür. Marksist yöntemin amacı doğa olaylarını yöneten ve insan ilişkilerini belirleyen, açıklayan kanunları yani gerçeği yöneten kanunları bulmaktır. Bizim için önemli olan tek şey vardır, incelenmesine giriştiğimiz olayların kanununu bulmak ve bu olaylar belli ve kesin şekle sahip bulundukları ve belli bir zaman aralığında gözlenebilecek bir karşılıklı ilişki içinde oldukları sürece, sadece bu olaylara hükmeden kanunları değil aynı zamanda olayların değişimlerinin, bunların gelişimlerinin yani bir şekilden diğerine bir ilişkiler düzeninden bir diğer ilişkiler düzenine geçişlerinin kanunu bulmaktır. Bu kanunlar bir kere bilindi mi, bunların toplum hayatında kendini belirtişi olan sonuçları çok daha rahat en ince ayrıntılarına kadar inceleyebiliriz. Toplumsal hareket, insanların, fikir, irade ve niyetlerinden bağımsız olmakla kalmayan, aksine onların bilinç, irade ve düşüncelerini etkileyip, belirleyen yasaların yönettiği

bir doğal-tarihsel süreçtir ve bu yasalar bilinebilir, bulunabilir. İşte bize düşen görev budur, bunun araştırılmasıdır. Bu nasıl mümkün olacaktır. Araştırma sırasında konuyla ilgili bütün malzemelerin bütün ayrıntılarının el altında bulundurulması, bunun çeşitli gelişme şekillerinin tahlil edilmesiyle bunlar arasındaki içsel ilişki ve bağların yakalanıp ortaya çıkarılması gerekir. Ancak bu iş yapıldıktan sonradır ki asıl ve gerçek hareket uygun ve iyi bir şekilde gösterilebilir. Bu ilişki ve çelişkiler, içsel ilişki ve bağlar nasıl yakalanıp ortaya çıkarılacaktır.? **SOYUTLAMA** bu işi yapabilecek en iyi yöntemdir.

Marks soyut tümdengelim yönteminin koyu bir taraftarıydı. «Tam gelişmiş organik bir cisim hücrelerinden daha kolay incelenir ve bir incelemede örneğin kendisinin yaptığı ekonomik şekillerin analizinde Mikroskoptan ve kimyasal ayırgaçlardan yararlanılmaz, bu ikisinin yerini SOYUTLAMA gücünün alması gerekir.» (Kapital, s. 33)

Soyutlama bir şeyin özünü, iç yasalarını bulup çıkarmada, esaslı olan şeyleri esaslı olmayan şeylerden ayırmada, belirleyici olanı bulup çıkarmada, tayin edici olanları, tayin

edici olmayanlardan ayırmada, incelemede kullanılan bir yöntemdir. Gerçeğin, hareketin sahici ve eksiksiz bir görüntüsünü verebilmek için onu meydana getiren somut biçimlerden (ampirik veri olan olaylar dünyasından) hareketle, derinliğine dalmak ve olayların analiziyle yani soyutlama metodundan yararlanılarak onların özlerine varmak gerekir. Çünkü bu dünya doğrudan tanınabilmesi için fazla karmaşıktır. Lenin «Maddenin soyutlanması bir doğa yasasının, bir değerin vb. soyutlanması; kısaca bütün bilimsel (doğru, ciddi, saçma olmayan) soyutlamalar doğayı daha derinden daha doğru ve tam yansıtır.» diyor. Bu amaçla nesnenin, maddenin temel yapısını ortaya çıkaracak birçok varsayımlara başvururuz. Marksist yaklaşımda ilk bilgi düzeyi budur. Fakat bu varsayımlarla yani soyutlamalarla söz konusu olan, bu gerçeği açıklamak olduğu halde ondan uzaklaşılır. Ama bu uzaklaşma yanlış anlaşılmamalıdır. Çünkü «somuttan soyuta yükselen düşünce-eğer doğru düşünce ise... gerçeklikten uzaklaşmaz tersine ona yaklaşır.» (Lenin, Aktaran O. Lange Ekonomik Politik May Yayınları s. 137)

Olayın, gerçeğin özüne vardıktan sonra da soyutlamadan somuta, gerçeği meydana

vuran somut biçimlere, ama bu kez sahici özlerinin anlaşılmasıyla aydınlanmış biçimlere bundan ötürü de çok yanlı bir bütünlük halinde örgütlenmiş biçimlere doğru ters yönde yürümek gereklidir. «Canlı sezgiden soyut düşünceye, ve bundan pratiğe doğruyu bilmenin diyalektik yol alışı işte budur». (Lenin) Bu yönteme adım adım yaklaşmalar yöntemi de diyebiliriz. Soyut düşünceden adım adım somuta, basitleştirilmiş varsayımlardan giderek, kuramı günlük olayları açıklayabilecek tarza getirmek, işte yol budur. Mao, bu gerçeği bulma yolunu, yani bilgi sürecini üç evrede açıklar. Dış dünya ile temas ilk adımdır, algılamadan sonra düzeltme ya da kurma (inşa) yaparak algı verilerinin sentezine ulaşmaktır. Bu ise kavram kurma, yargılama ve çıkarsama aşamasıdır. Bu iki evreyi soyutlama ve adım adım somuta yaklaşma olarak niteliyebiliriz. Nihayet son aşama ise gerçek teoriye ulaşmadır.

Olayların, gerçeğin yani hareketin özünü kavramada neden ilk görünenden yani somuttan başlamıyoruz? Çünkü diyor Marks «Efektif ön koşul olan gerçek ve somutla işe başlamanın en doğru yöntem olduğu sanılabilir. Ama sonra daha yakından bakınca bu-

nun bir yanılgı olduğu anlaşılır... İncelemeye (bir somutla örneğin) nüfusla başladığımız takdirde bütünün kaos halinde bir görünüşünü elde ederiz. Oysa konuyu daha sınırlı ve belirli olarak saptadığımızda gittikçe basitleşen kavramlara varırız, somuttan gittikçe daha ince ve ayrıntılı bir hal alan soyutlamalara geçeriz ve sonunda en basit belirlemelere varırız. Buradan hareket ederek yeniden (somuta) nüfusa varana dek yolu ters doğrultuda bir kere daha katetmek gerekir. Ama bu kere (somut) nüfus bir bütünün kaos halinde görünüşü olmaktan çıkar, birçok belirlemelerin ve ilişkilerin zengin bir toplamı haline gelir... Bu sonuncu yöntem besbelliki doğru ve bilimsel yöntemdir. Somut çok sayıda belirlemelerin sentezi olduğu için, bu yüzden de çeşitli unsurların birliğini temsil ettiği için somuttur. Onun için somut gerçek hareket noktası olmasına rağmen ve bunun sonucu olarak aynı zamanda kanunun ilk bakışta görünüşünün hareket noktası olmasına rağmen, düşüncede o bir hareket noktası olarak değil, sentez süreci olarak, sonuç olarak görünmektedir. Birinci yöntem görünüşün bütünlüğünü soyut bir belirlemeye indirgemiştir. İkinci yöntemle soyut belirlemeler düşünce yoluyla somutun elde edilmesine

varılır... Soyuttan somuta yükselmekten ibaret olan yöntem, düşünce için somutu benimseme, onu düşünülmüş bir somut biçimde yeniden üretme tarzından başka bir şey değildir.» (Ekonomi Politiğin Eleştirisine Katkı Sol Yayınlar s. 282-83)

Soyutlama ikincil, beklenmedik yani ancak zaman zaman meydana gelen ne varsa hepsini zihinden elemek, olayların karmaşıklığı giriftliği içinde gerçeğin erimiş, kaybolmuş, doğrudan doğruya seçilmesi olanaksız bir durumda olan belirli ögeleri çıkarır ve ancak böylece olayların özünü kavrayabiliriz. Böylece bir süreçte belirleyici olan yanların ortaya konması, ikincil durumdaki ögelerin temizlenmesini gerektirir. Halbuki bu ikincil ögelerde gerçeğin oluşumunda sürecin belirlenmesinde belirli bir etkinliğe sahiptir, ve bundan dolayı soyutlamalar somut gerçekliğin canlı zenginliği ile doğrudan doğruya karşılaştırılamazlar. Bu ancak adım adım somuta yaklaşmayla yani soyutlamanın bir üst düzeyinden adım adım alt düzeylerine geçilerek onu daha ayrıntılı koşullarla zenginleştirerek derece derece yapılır. Ancak böylece gerçekleşme söz konusu olabilir. Bu konuda verilebilecek en iyi örnek, Burjuva İktisat-

çılarının Kapital'e yönettikleri eleştiridir. Kapital'in I. cildinin sonuçlarıyla III. cildin sonuçlarının biribirini tutmadığı söylenerek Marx'ın yanıldığı, gerçeğe ters düştüğü ispata çalışılıyor. Bu en üst düzeydeki soyutlamalarla gerçek pratiği karşılaştırma ve böylece soyutlamaların yanlışlığını ispatlamak isteyen yanlış bir yöntem anlayışıdır. Fakat soyutlamanın kendisi hiç bir zaman kendi başına bilgi vermeye, olayların kanununu açıklamaya yetkili değildir: Çünkü asıl önemli olan soyutlamanın kullanılış biçimidir. Daha açık bir deyişle neyin soyutlanıp neyin soyutlanmıyacağını bilme sorunudur. Esas olanla esas olmayanı ortaya koyma problemidir. Bilim bu konuda bize belirli formülasyonlar vermez, zaten verseydi bilimsel anlayış süreci böylesi karmaşık değil çok basit bir iş olurdu. Soyutlamanın, hareketin, maddenin özüne varıp varmadığının tek kriteri ise pratiktir. Pratik bize doğru bir soyutlama yapıp yapmadığımızı gösterebilecek tek kıstastır. Ama bu daha başından, soyutlama için, yani belirleyici tayin edici olanı, özü kavramada, neyin soyutlanıp neyin soyutlanmıyacağını bilmede elimizde herhangi bir ölçüt olmadığı, bunun tamamen subjektif bir etken olduğu, niyete göre değiştiği anlamına

yorumlanmamalıdır. Soyutlama karmaşık bir süreçteki çeşitli ilişkiler içinde, belirleyici olan ögeleri bulup çıkarır. Ama böyle olabilmesi için soyutlamanın gerçek süreci yansıtması ya da aynı zamanda incelenen koşullar içinde belirleyici olan ne varsa hepsini ayırıp belirleyici olmayan tali ögeleri bir kenara ayırdığı zaman olanaklıdır. Bundan dolayıdır ki soyutlamalar keyfe bağlı olamaz. Bu soyutlamalar zinciri, subjektif yapıp yakıştırmaları değil, sürecin nesnel gerçekliklerine dayanılarak yapılmış olmalı, bu gerçekliklerin, hareketin esasına uygun anlatımları olmalıdır. Örneğin ekonomik katagoriler, sosyal üretim ilişkilerinin teorik anlatımlarından, soyutlamalarından başka bir şey değildir. Bundan ötürü bu düşünceler ifade ettikleri bu sosyal ilişkiler var oldukları sürece vardırlar. Bu soyutlamalar, herhangi bir anda geçen ya da hala gerçekte yer almakta olan bir süreci incelediğimiz için —kafamızın içinden geçen soyut bir akli süreci incelemediğimiz için— bu pratikten gelmiş olacaklar ve besbelli ki çözümlerini de pratikte bulacaklardır. Çünkü bilimin en soyut kategoriler halinde kalması hiçbir zaman önerilemez. Önerilecek şey bilimsel eylemin somuta, «somut belirlenimlerin» sentezi aracıyla

yani düşünceyle yanaşmasıdır. Bilimsel bir yöntem olan diyalektik materyalizm yöntemi git gide daha somut, gitgide gerçeği yeniden üretmeye, onu tamamen kavramaya yetenekli kategoriler hazırlamak durumundadır. Gerçeğin bilinçli bir biçimde değiştirilmesi ancak böylece mümkündür. Soyutlama bütünü en saf şekline indirmeyi, onu ilgisiz bütün karıştırmalardan arındırmayı, berraklaştırmayı ne kadar doğru bir şekilde sağlıyabilirse bizde gelişmeyi, gerçeği ve onun yasalarını o kadar doğru olarak bilebiliriz. Bu soyutlamalar sonucunda beklenen sonuca varmak istiyorsak, düşüncenin kendisini çevreleyen nesnel dünyanın yasalarına aynen uymasını sağlamak gerekir. Bir bilginin ya da teorinin doğruluğunu araştırırken, insan kendi öznel (subjektif) duyularına değil, bilgi ya da asalık olacak teorinin toplumsal pratikteki nesnel sonuçlarına dayanabilir. Doğrunun tek ölçütü toplumsal pratik olabilir.

Bilgi sürecinde soyutlamanın o sürecin temel belirleyicilerini ortaya çıkarmada öz, tayin edici unsurlarını bulmada elimizde hangi kriterler vardır? Soyutlama neye yönelik olacaktır. Diyalektik ve Tarihi Materyalizm, soyutlamada neyin soyutlanıp neyin

soyutlanmıyacağını göstermede elimizde bir anahtardır. Zihni bir süreci değil, pratiği, insanların maddi yaşamlarını sürdürmek için girdikleri ilişkiler sürecini bütün birlik ve çelişkileriyle incelemek temel hareket noktamız olmalıdır. Bu konuda Marksist tahlil ile bilim öncesi tahliller arasındaki temel farklılık şudurki Marksist tahlil uygulandığı alanın bir «egemen yanlı karmaşık bütün» olduğunu kabul eder. Bütün şeylerin gelişme sürecini karşıtların birliği ve mücadelesi süreci olarak kabul eder. Bu süreçte belirleyici olan, ağır basan yan mücadeledir. Şeyler içindeki çelişkinin yasası yani karşıtların birliği ve mücadelesi yasası. Materyalist diyalektiğin temel yasasıdır. İçinde çelişki taşımayan hiç bir şey yoktur. Basit hareketin de karmaşık hareketinde esası çelişkidir. Yapılacak şey bir süreçteki bütün çelişkileri ortaya çıkarmak, bütün çelişkilerin çekirdeğini bulmaktır. Soyutlamamızı bu amaca yönelik yapmaktır.

Her şeyin gelişme sürecinde birçok çelişki vardır ve bütün bu çelişkilerin hep birden ele alınmaları imkansızdır. Çünkü her birinin ayrı ayrı özelliği ve her çelişkide mevcut iki karşıt yönünde kendi özellikleri vardır. Bundan dolayı çelişkiler tek tek ele alın-

malı, bir çelişkinin tümünü, bütün yönlerini de inceliyerek anlamaya çalışmalıyız. Bu her yönün belirli durumunu karşıtı ile olan ilişkisini anlamak ve incelemek demektir. Sorunu bütün yanlarıyla incelemek gerekir aksi takdirde tek yanlılığa ve üstünkörülüğe düşülür. Sorun bütün yanlarıyla görülemez. Lenin bu konuda şöyle diyor: «Bir şeyi bilmek için bütün yanlarını, bütün bağlantılarını ve ara bağlantılarını iyice kavramamız, incelememiz gerekir. Bunu tam olarak asla başaramıyacaksak da çok yanlılık yanılgılara ve katılığa karşı en iyi güvencedir» (Aktaran Mao Tse Tung Teori ve Pratik. Sol Yayınları s. 45).

Çelişkilerin özelliklerini bütünüyle ve her aşamayı ayrı ayrı incelemezsek ve sadece uzaktan bir göz atmakla çelişkinin bazı görünüşlerini kabataslak görmekle yetinirsek, doğru bir soyutlama yapamaz, sorunun özünü kavrıyamayız hata yaparız. Dogmacılık ve ampirizim işte budur. Olaylara üstünkörü ve tek yanlı bir bakıştır. Herşey arasında bir iç gereklilik varken, şeylere üstünkörü bakmak, bunların aralarındaki ilişkileri görmemeye ve iç gerekliliği anlamamaya götürür. «Bir şeyin bütün gelişme sürecindeki karşıtların hareketinde sadece iç bağları, özel görünüşleri-

ni ve çeşitli aşamalarındaki koşulları değil gelişme sürecinin her aşamasının özelliklerini de gözetmeliyiz... Herhangi bir çelişkinin —maddenin çeşitli hareket biçimlerindeki çelişki, her gelişme sürecinin çeşitli hareket biçimlerindeki çelişki, her gelişme sürecindeki çelişkinin her aşaması, gelişmenin her sürecin çeşitli aşamalarındaki çelişki ve gelişmenin çeşitli aşamalarındaki çelişkinin her görünüşü— işte bütün bu çelişkilerin çeşitli tabiatını incelerken, öznellikten kaçınmalı ve bunları somut olarak incelemeliyiz» (a.g.e., s. 45-51)

Bir şeyin gelişme sürecinde bir çok çelişki bulunur. Süreç karışık bir çelişkiler yumağıdır. Ve bu çelişkiler yumağından o sürece damgasını vuran çelişkiye temel çelişki denir. Temel çelişki süreç tamamlanmadan ortadan kalkmaz. Süreç boyunca temel çelişkiden kaynaklanan çeşitli tali, ikincil çelişmeler ön plana geçerler, ya kısmen çözümlenirler, ya hafiflerler. Böylece süreç çeşitli aşamalara bölünmüş gibi görünür. Bu aşamalar boyunca temel çelişki gittikçe yoğunluk kazanan ve bu süreç temel çelişkinin çözümlenmesiyle ortadan kalkar. Yerini yeni bir şüreç alır. Eski birlik ve onu meydana ge-

tiren karşıtlar kalkmış, onun yerini yeni birlik ve yeni karşıtlar almıştır.

Bundan dolayı bir sürecin incelenmesinde var olan bu çelişkilerin hepsini eşit alamayız. Ve var gücümüzle o sürecin ana belirleyicisi olan temel çelişkiyi bulmaya yönelmeliyiz. İşte soyutlama buna hizmet etmelidir. Süreçteki her çelişkiyi eşit alamadığımız gibi bir çelişkinin iki yönünüde biribirine eşit alamayız. Çünkü bu çelişik yönlerin gelişmesi, sürecin karmaşıklığının yani süreçte biri egemen olan bir çelişkiler çokluğunun varlığının her çelişki içinde yansıması dolayısıyla eşit değildir. Bundan dolayı bir süreci incelerken daima öznel yanılgılardan kaçınmak ve nesnel koşullardan hareketle olaylardaki somut çelişkileri bulmak, bu çelişkiler içinde belirleyici olan çelişkiyi çekip çıkartmak, hem çelişkilerde hem de çelişik yönlerdeki ana ve ikincil yönler arasındaki farka dikkat etmek gerekir. Bu çelişkilerde belirli bir anda çözülürler ve öncekinden nitelikçe farklı yeni bir durum da meydana getirirler. Bu yeni durumun temel çelişkisi artık bir önceki dönemin temel çelişkisinden farklıdır. Bu yeni sürecin temel çelişkisini bulup çıkartmak ve buna göre yeni çözüm yolları tayin etmek gere-

kir. Bu bulup çıkartma, yakalama mekanik bir şekilde yapılamaz. Uzun zihni tahliller gerektirir. Bu tahliller gerçekliği mümkün olduğu kadar aslına uygun bir biçimde ifade eden kavramsal yapılaşmaya varmamızı sağlıyacaktır. Böylece temel çelişkiyi ve bu çelişkinin ana yönünü tesbit ettik mi onun mahiyetine göre pratik çözüm yolları farklı olacaktır. Amacımız dünyayı ve onun kanunlarını sadece kavramak değil, değiştirmek de olduğuna göre durum daha da bir önem kazanır. Çünkü nitelik bakımından farklı çelişkiler ancak farklı nitelikteki yöntemlerle çözümlenir. Örneğin proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişki sosyalist devrim yöntemi ile, sosyalist toplumda işçi sınıfı ile köylülük arasındaki çelişki tarımın kollektifleştirilmesi ile çözülür.

Buraya kadar yöntem konusunda, soyutlama üzerinde ve soyutlamada hangi kriterlere dikkat etmek gerektiği ve çelişkiler konusuna belli bir açıklık getirmeye çalıştık, fakat eğer bu açıklamamız hiçbir pratik önerme getirmiyorsa, pratik sorunlarımıza ışık tutmuyarsa entelektüel gevezelikten ileri gitmeyecektir. Biz özellikle gençlik içersinde karşılaştığımız çeşitli yanlış eğilimlere bir

iki noktadan sonra değinip, soruna çözüm getirmeye çalışacağız.

«Bilginin gerçek amacı, algılama ile düşünceye ulaşma, nesnel şeylerin iç çelişkilerini yasalarını, çeşitli süreçlerin iç çelişkilerini yavaş yavaş anlayarak mantıklı bilgiye varmaktır. Mantıklı bilgi ile, algılarımızla elde edilen bilgi arasındaki fark algı bilgisinin tek tek olaylarla, şeylerin dış ilişkileriyle ilgilenmesine karşılık, mantıklı bilginin büyük bir adım atarak bütüne varması, şeylerin özünü, iç ilişkilerini kavraması ve bizi çevreleyen alemin iç çelişkilerini açıklamasıdır. Böylece o çevremizdeki alemin gelişmesini, bütün aşamaları arasındaki iç ilişkileri içinde kavrayabilir.» (Mao, Teori, Pratik, s. 12)

Algılama ile şeylerin sadece dış görünüşleri hakkında bilgi sahibi olabiliriz. Şeylerin özünü ve iç işleyiş yasalarını ancak teori çözer. Bu da bilgi sürecinin bütün aşamalarını geçirmesi ve pratikte doğruluğunu ispatlaması ile mümkün olabilir. Burada iki yanlış eğilimi belirtmekte yarar vardır. İlk hareket noktamız, yani elimizde var olan, dış dünya, somut biçimlerdir. Yeni hareketin ve gelişimin kendisidir. İncelemek istediğimiz bir süreçte karşılaştığımız çeşitli ilişki ve çelişkiler

sayesinde kabada olsa bir bilgi sahibi oluruz. Olayların dış görünüşü hakkında bazı şeyler öğrenebiliriz. Olayların yani hareketin iç işleyiş yasalarına ancak derin bir incelemeden yani soyutlamadan tekrar adım adım somuta varmakla, mantıklı bilgiye ulaşmakla varabiliriz. Olayların, yani gelişimin kanunlarını pratikten kaynaklanmadan çıkarabileceğimizi iddia eden görüş idealizmdir. Bunlara göre olayları, somut pratiği incelemeye ve bu ilk karşılaşımın ürünü olan, Mao'nun algısal bilgi dediği bilgiye hiç ihtiyacımız yoktur. Biz soyutlamamızı sadece aklımıza güvenerek (kendi sübjektif yapımıza göre elbette) yapabilir olayların iç yasalarını açıklayabiliriz. İncelenen sürecin tarihsel karekterini yani maddi oluşunu kabul etse dahi, soyutlamalarını yine de bilginin önsel katagorileri imiş gibi, idealist bilgi teorisine dayanılarak anlatan ve böylece soyutlamaların nesnel gerçeklikle ilişkisini kesen, olayları yorumlamak istediği gibi yorumlayan, gerçeği olduğu gibi değilde görmek istediği şekilde görmeye çalışan metodolojide yanlıştır. İdealizmin ta kendisidir.

Belirtilecek ikinci yanlış görüş ise «dar deneycilik» amprisizm olarak nitelendirilebi-

lir. Bilginin alt basamakta, yani sadece olayların dış görüşümünden elde edebildiğimiz seviyede durabileceğini, incelemenin çok derin ve detaylı yapılmasının yanlışlığını, Mao'nun deyişiyle akla uygun bilginin olmadığını söyler. Bu teori ile yani algılarımızla elde ettiğimiz bilgilerle nesnel dünya hakkında yeterlide olmasa bir bilgiye sahip olabiliriz. Fakat bu bilgi sadece şeylerin dış görünümü ile, onların mekanik hareketiyle ilgilidir, bundan dolayı kabataslaktır. Hareketin ve değişmenin özü olan şeylerin içindeki çelişkiyi ve bu çelişkilerin çeşitli yönleri arasındaki ilişki ve çatışmaları kavrayamadığı için eksiktir yanlıştır. Birşeyi bir bütün olarak sadece dış çevresiyle değil herşeyiyle yansıtmak gerekir. Bu ise bol algı, verileri yeniden değerlendirmek kabaları yanlışları bir yana ayırıp, öz, temel belirleyicileri, doğruları seçerek, dıştan içe adım adım ilerleyerek mümkündür. Bu teori ise kısa süreçli deneylere sıkı sıkı bağlanır bilimsel teori ve yöntemlerin önemini görmez.

O halde bizim için temel olan bir süreci incelerken, o sürecin yani gelişimin kanunları hakkında bilgi sahibi olmak istiyorsak süreci bütün yanlarıyla inceleyebilmeli, o

süreçteki çelişkileri doğru tespit edebilmeli, belirleyici olanları bulup ayırmalı, ikincil olanları bir kenara bırakmalıyız. Bunu yapabilmek, içinde nesnel gerçeklikten hareket etmeli, akli bir süreci incelememek gerekir. Yani hareket noktamız pratiğin kendisi olmalı, ve sonra tekrar pratiğe dönebilmeliyiz. Diyalektik materyalist dünya görüşü pratikle başlayan teori ile sistemleşen ve sonra yeniden pratikle doğrulanan bir süreç izler. Soyutlama yöntemi bize o süreçte öz olanı, tayin edici olanı, yani süreçteki bütün çelişkileri, bu çelişkiler arasında temel olanı, ve her çelişmenin içindeki karşıtlardan ağır basan yönünü tayin etmede yardımcı olur. Fakat bir süreçte bir çok çelişkinin var olduğunu söylemiştik. Bu çelişkiler içerisinde sürece damgasını vuran temel çelişkiyi, ya da onun çeşitli aşamalarında ön plana geçen diğer çelişmeleri neye göre tayin edeceğiz. Yani bilginin, düşüncenin temeli nedir?, çelişkiler neye dayanır?, neden kaynaklanırlar Marks bu konulara E.P.E. Katkı'nın meşhur önsözünde şöyle cevap veriyor : «Varlıklarının toplumsal üretiminde insanlar aralarında belirli, zorunlu, kendi iradelerine bağlı olmayan ilişkiler kurarlar. Bu üretim ilişkileri, onların maddi üretici güçlerinin belirli bir geliş-

me derecesine tekabül eder. Bu üretim ilişkilerinin tümü toplumun iktisadi yapısını, belirli toplumsal bilinç şekillerine tekabül eden hukuki ve siyasi üst yapınınüzerinde yükseldiği somut temeli teşkil eder. Maddi hayatın üretim tarzı toplumsal siyasi ve genel olarak entellektüel hayat sürecini şartlandırır. İnsanların varlığını belirliyen şey bilinçleri değildir. Tam tersine onların bilincini belirliyen toplumsal varlıklarıdır. Gelişmelerinin belirli bir aşamasında toplumun maddi üretici güçleri o zamana kadar içinde hareket ettikleri mevcut üretim ilişkileriyle ya da bunların hukuki ifadesinden başka bir şey olmayan mülkiyet ilişkileriyle çelişkiye düşerler. Bu ilişkiler üretici güçlerin gelişiminin sonucu olan şekiller olmaktan çıkıp bu gelişmenin önünde engeller niteliğine bürünürler. O zaman toplumsal devrim çağı başlar. İktisadi temeldeki gelişme, kocaman üstyapıyı büyük ya da az bir hız ile devirir.»

Demek ki bir toplumsal olayın, gelişimin temel yasası o toplumdaki üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişkidir. Soyutlama bu maddi temeli, bu ana belirleyici yönü, temel çelişkiyi bulmaya, onu incelemeye yönelik olmalıdır. Bu da ancak bütün olayla-

rın, en karmaşık ilişkilerin tek yanlılığa düşmeden, bütün yanlarıyla incenmesiyle mümkündür. Burada karıştırmamız gereken bir diğer önemli nokta da : «Bu gibi altüst oluşların incelenmesinde daima iktisadi üretim koşullarının maddi altüst oluşuyla... Hukuki, siyasi, dini, artistik ya da felsefi biçimleri, kısaca insanların bu çatışmanın bilincine vardıkları ve onu sonuna kadar götürdükleri ideolojik şekilleri ayırd etmek gerekir» (a.g.e., s.24). Yapılması gereken (eğer gerçek, anlamlı bir sonuca varmak istiyorsak) soyutlamamızı toplumsal üretici güçler ile üretim ilişkileri arasındaki çatışmaya, maddi hayatın çelişkilerini açıklamaya yöneltebilmektir. Bu işleyişin, gelişimin temel yasasını bulabildikten sonradırki onu değiştirmekten sözedebiliriz.

Günümüzde gençlik hareketi içerisinde olaylara yaklaşımda, onları incelemede yanlış eğilimlerin çok yaygın olduğunu görüyoruz. Bu sosyalist hareketin gençliğe yansımasıdır. Sorunların ve olayların incelenmesine, yani hareketin kanunlarını bulmaya, yanlış bir anlayışla sakat bir yöntemle yaklaşmak nereden kaynaklanmaktadır.

Birincisi bu hastalık aynı zamanda sos-

yalist hareketin de bir parçasıdır ve sağlıklı bir ideolojik yapının oluşturulamamasından kaynaklanmaktadır. Gençlik içinde bu sıhhatsiz yapı genel teorik düzeyin düşüklüğü, siyasi yoğunlukların ağırlıkla gençlik içinde oluşu ve bu kesimde kemikleşme ihtiyacı duymaları, küçük burjuva yapının varlığı siyasi yoğunluklar arası mücadeleyi sıhhatsiz temeller üzerinde güçlendirmekte, genel gençlik mücadelesinin ivmesini düşürmekte ve sağlıksız yanlış eğilimlerin gençlik içinde hız kazanmasına yol açmaktadır. Sorunlara sübjektif, tek yanlı yaklaşımlar, idealizmin en açık belirtisi olan hiç bir maddi temeli olmayan halk düşmanları, gericilik gibi suçlamalarda kendisini en açık şekilde gösteriyor. Baştan var olan ayrılıkçı tavırlar, kendisine ideolojik kılıf bulmak için zorlanıyor ama bu iş ele yüze bulaştırılıyor. Dağarcıkta ideolojik olarak bir şeyin bulunmayışı zorunlu olarak sakat, yanlış bir yöntemin seçilişi kendisini bütün iğrençlikleriyle ortaya çıkarıyor. Eleştiri adına açıkça dedikodu, çamur atma, spekülasyonlar yapılıyor. İdeolojik mücadele temel olarak bu platformda sürdürülüyor. Olayların dış görünümleri, tavırlar temel alınarak eleştiri adına yıpratma politikası güdülüyor. Olaylar dış görünümleri ile, tek taraflı ele alınıp

ve sadece dar pratikten, görgüden hareketle (bu olaylar hakkında elde edilen bilginin sıhhatliliği dahi araştırılmadan) ciddi, tutarlı bir araştırmaya gidilmeden çeşitli yorumlar, tahminler, spekülasyonlar yapılıyor ve bunların sonucu tavır takınılıyor, politika yürütülüyor. Genel bir ideolojik yapıya sahip olamama, ideolojik eksiklik zorunlu olarak bu tek yanlı yorumlayış, tavır alışları geliştiriyor ve zaten sıhhatsiz olan yapı da ciddi bir temele dayanmıyan nedenlerle ayrılıkçı eğilimlere zemin yaratılmaya çalışıyor. Çin-Sovyet, ikileminin gençlik içerisinde temel tayin edici bir konu olarak ileri sürülmesi ayrılıkçı eğilimlerin bu temelden kaynaklandırılmaya çalışılması, kendi subjektif durumlarına uygun ideoloji yaratma zorlamaları (Marksizmin en temel ilkeleri dahi inkâr edilerek, yeni üretim biçimleri, demokratik merkeziyetçilik anlayışları, diyalektik anlayışları geliştirilmektir) hep marksist yöntem anlayışının kasıtlı olarak çarpıtılmasının ürünü olmaktadırlar. (Ekim 17 yayınları hatırlanmalıdır).

Eleştirilerin amacı yapıcı, ileriye yönelik, pratikten olumlu dersler çıkarmayı amaçlamalıdır. Ama eleştirilerde yıpratma temel politika oluyor. Olayların ciddi sebep, sonuç iliş-

kilerini incelememe, sadece dış görünüşlerinden kaynaklanan eksik bilgi alışı kişiyi bu olayları istediği gibi yorumlamaya götürüyor. Olayları iç, gerçek nedeni araştırılmadığı, bu olayın belli bir süreçteki etkinliği göz ardı edildiği için sadece mekanik hareketi, dış görünümü algılayan bu bilgi zorunlu olarak nesnel gerçeklikten kopuk bir zihni süreç ile birleşiyor. Yani birinci eğilim, gelişimi iç nedenleriyle anlayamama, bütünü bütün yanlarıyla inceleyememe, temel belirleyici ögeleri ikincil ögelerden ayıramama, dar görüşlülük ile, tek yanlılıkla yetinme eğilimi kendisini ikinci bir yanlış eğilimle tamamlamak ihtiyacını hissediyor. Zaten bu kadar dar bilgiden kalkan görüş zorunlu olarak nesnel gerçekliği ne kadar isterse de yansıtamıyacaktır ve ortaya çıkan şey zihni, sadece kafamızın içinden geçen soyut bir akli sürecin incelenmesinin ürünü olacaktır. Hele bu bir de zaten olayları görmek, yorumlamak istediğimiz biçimiyle görme, inceleme eğilimiyle birleşince yanlışlığın iyice batağına batılıyor. Gelişim bütün ögeleriyle ele alınmamış, hareket noktamız olan pratik ciddi bir incelemeye tâbi tutulmamıştır. Özellikle bu subjektif niyetimize uygun düşen extrem (uç, aşırı) bir veya iki olay alınınca olaylar daha kolay görünmek istendi-

ği gibi görünmüştür. A.Y.Ö.D.'ün ideolojik mücadele anlayışına dayalı 1 Haziran toplantısının temel belirleyici olarak gösterilmesi hatırlanmalıdır. Çünkü bu bir veya iki aşırı uç olay o sürecin belirleyici, açıklayıcı, tayin edici ögesi olmuştur. Bu yorum ve olaylara yaklaşım anlayışının sakatlığı açıkça görülmektedir ve marksizm dışı bir olaydır. Küçük burjuva düşünüşün, tavır alışın açık bir örneğidir. İdeolojik olarak sağlam, ciddi, sıhhatli söyleyecek birşeyi olmayan zorunlu olarak böyle bir yönteme başvuracaktır. Böyle bir yönteme başvurma bir sonuçtur, sebebi ise küçük burjuva dar görüşlülüğünün ta kendisidir. Çünkü: «Marksistler, toplumdaki üretim faaliyetinin basamak basamak yükselerek geliştiği doğa üzerinde olsun, toplum üzerinde olsun insan bilgisinin de buna uygun olarak gitgide yükseldiği yüzeyden derine tek yanlılıktan çok yanlılığa eriştiği düşüncesindedir.... Öte yandan küçük üretimin insanın görüşünü daraltması nedeniyle toplum tarihini tek taraflı anlamaya mahkûm edilmiştir.» (Teori ve Pratik,)

Bu satırlar aslında içinde bulunduğumuz dönemin ve eleştirilerin temel niteliğinin nereden kaynaklandığını açıklamaktadır. Peki,

bu yanlış eğilimin üstesinden nasıl gelinecektir. Çözüm yolları nelerdir Biz önümüzdeki günlerde bu yanlış eğilimlerin, sosyalist hareketin ve gençliğin genel yapısı nedeniyle hızlanacağını zannediyoruz. Grupların birbirlerini yemesi, siyasi iktidara karşı yönelik mücadeleden daha ön plana çıkabilecektir. (D.G.B. çizgisinin ve diğer bazı yoğunlukların komediye varan mücadele anlayışları, İzmir'de bir mitingin iptali, İstanbul'daki kavgalar, dernek basmalar, bizde bu kanıyı uyandırıyor.) Çözüm elbette genel planda sosyalist hareketin toparlanması, sıhhatli bir ideolojik birliğe sahip olmasıdır. Gençlik içinde ise, sorunların üzerine ideolojik olarak eğilmek, mücadeleyi temel olarak bu platforma çekebilmektir. İdeolojik olmayan, yapıcı olmayan şeyleri ciddiye almamak, temel problemi (ideolojiyi) çözmeye yönelik faaliyet göstermek belirli çözümler getirebilir. Ancak böyle bir adımla gençliğin sıhhatli ideolojik temeller üzerinde birliği ve gerekirse ayrılığı sağlanabilir. Hedefimiz gençliğin asgari ilkeler etrafında onun eyleminin programını açıklayan ilkeler doğrultusunda ideolojik birliğini sağlıyabilmektir. Bu anlamda yöneltilecek eleştirilerin hareketimize yararlı olacağı inancındayız.

●

Emperyalizme ve oligarşiye
karşı

DEVRİMCİ GENÇLİK

15 günde bir çıkar, siyasi dergi
Fiyatı: 250 kuruş

ABONE OL
ABONE BUL
OKU
OKUT
YAY

Abone tarifesi :

	Yurtiçi	Yurtdışı
Yıllık	50 TL.	75 TL.
Altı aylık	30 TL.	45 TL.

Yazışma adresi :
Kumrular sokak, 4/10 Yenişehir/ANKARA

GENÇLİĞİN DEVRİMCİ EYLEMİNİN
BİRLİĞİ İÇİN

GENEL OLARAK MÜCADELE VE ÖRGÜTLENME

(çıkıyor)

TÜSTAV

Devrimci Gençlik
yayınları : 2

KİM İL SUNG

Che Guevera'nın anısına

TÜSTAV

Teori
Yayınları

TÜSTAV

Yazışma ve İsteme Adresi :
DEVRİMCİ GENÇLİK YAYINLARI
Kumrular Sok. 4/10 Yenişehir ANKARA

TÜSTAV

Bu gün gençliğin toparlanmasını sağlamada en önemli ögelerden birisi de ideolojik mücadeledir. Biz Devrimci Gençlik Yayınevi olarak gençliğin sıhhatli ideolojik temeller etrafında toparlanmasının ancak onun eylem programının açılmasıyla mümkün olacağı inancındayız. Bu amaçla gençlik hareketi ve onun devrimci eyleminin birliği üzerine bir dizi broşür hazırladık. Bu broşürlerin her bir ayrı ayrı içeriklerde olmasına rağmen temel bir amaca, gençlik hareketinin sorunlarının çözümüne yönelik olduğu için bir arada değerlendirilmesi gerekir.
Broşürler sırayla şunlardır :

1 — MARKSİST YÖNTEM ÜZERİNE
2 — GENEL OLARAK MÜCADELE VE ÖRGÜTLENME
3 — DEMOKRASİ MÜCADELESİ VE DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ
4 — EMPERYALİZM VE YENİ SÖMÜRGECİLİK
5 — GENÇLİĞİN MÜCADELESİ VE ÖRGÜTLENMESİ ÜZERİNE